

VLÁDA ČESKÉ REPUBLIKY

Příloha

k usnesení vlády
ze dne 9. června 2014 č. 433

Stanovisko vlády

**k návrhu poslanců Margity Balaščíkové, Olgy Havlové a Ladislava Velebného
na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči
a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění
pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích,
ve znění pozdějších předpisů
(sněmovní tisk č. 199)**

Vláda na své schůzi dne 9. června 2014 projednala a posoudila návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zaujala k němu **neutrální stanovisko**.

Vláda upozorňuje, že při dalším legislativním procesu by návrh zákona měl být upraven především tak, aby představoval vhodnou adaptaci právního řádu České republiky na nařízení Evropského parlamentu (EU) č. 576/2013 ze dne 12. června 2013 o neobchodních přesunech zvířat v zájmovém chovu a o zrušení nařízení (ES) č. 998/2003, a na nařízení Evropského parlamentu (EU) č. 577/2013 ze dne 28. června 2013 o vzorových identifikačních dokladech pro neobchodní přesuny psů, koček a fretek, vyhotovení seznamu území a třetích zemí a požadavcích na formát, grafickou úpravu a jazyky prohlášení potvrzujících splnění některých podmínek stanovených nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 576/2013.

Konkrétně se jedná o následující úpravy:

1. Návrh zákona by měl již v § 4a zohlednit skutečnost, že právní úprava se má vztáhnout nejen na přemísťování zvířat do České republiky ze členských států EU, ale rovněž ze členských států Dohody o Evropském hospodářském prostoru a ze třetích zemí.
2. V § 4a odst. 1 a v § 31a odst. 1 je třeba zohlednit skutečnost, že nařízení EU č. 576/2013 se u neobchodního přesunu zvířat v zájmovém chovu neuplatní bezvýhradně; je třeba vzít v potaz čl. 5 odst. 4 nařízení EU č. 576/2013 a režim směrnice 92/65/EHS, v platném znění, směrnice 90/425/EHS, v platném znění, nebo směrnice 91/496/EHS, v platném znění.
3. Ustanovení § 4a odst. 2 je nutno upravit tak, aby doslovně nepřepisoval text nařízení EU č. 576/2013, a to navíc tak, že je zmiňována pouze jedna z relevantních podmínek uvedených v tomto nařízení.
4. Vzhledem k tomu, že § 4a odst. 2 obsahuje legislativní zkratku „pas“, a to jak pro doklad vydaný veterinárním lékařem České republiky, tak i veterinárním lékařem jiného členského státu, není vhodné stejnou legislativní zkratku využít i v § 4b, který se má zřejmě týkat pouze „českých“ pasů; dále v § 4a odst. 6 nebude možno stanovit zmocňovací ustanovení pro vzor pasu za předpokladu, kdy tento vzor stanoví přímo nařízení EU č. 577/2013 (to bude mít dále dopad na § 4b odst. 1 a 2).
5. Zpřesněna by měla být i ustanovení § 31a odst. 2 a § 38a odst. 7, a to tak, aby bylo zohledněno to, že podle čl. 7 a 11 nařízení EU č. 576/2013 je při neobchodním přesunu zvířat umožněna výjimka pouze ve vztahu k očkování, nikoli k ostatním podmínkám pro přemísťování zvířat, a že podmínky pro výjimku z očkování jsou stanoveny alternativně, nikoliv kumulativně.
6. Z § 31a odst. 2 je třeba vypustit slova „nebo území a třetích zemí uvedených v části 1 přílohy II předpisu Evropské unie⁵⁰⁾ o vzorových identifikačních dokladech pro neobchodní přesuny psů, koček a fretek do České republiky“, protože čl. 7 odst. 2 nařízení EU č. 576/2013, na který je tímto ustanovením odkazováno, se týká pouze přesunu mezi členskými státy; úprava pro třetí země systematicky spadá do § 38a odst. 7.
7. V § 38a odst. 7 je třeba zohlednit skutečnost, že výjimku z povinnosti očkování při přesunu ze třetích zemí není možné uplatňovat plošně, ale pouze ve vztahu ke třetím zemím uvedeným v seznamu podle čl. 13 odst. 1 nebo 2 nařízení EU č. 576/2013; dále je nutno vzít v potaz, že podmínky pro výjimku z očkování jsou

v čl. 11 odst. 2 nařízení EU č. 576/2013 stanoveny alternativně, nikoliv kumulativně.

8. V § 45 odst. 2 písm. b) je nutno zohlednit skutečnost, že přemísťování psi ze třetí země musí být registrováni a lze je přemístit pouze na základě povolení (viz čl. 10 odst. 3 nařízení EU č. 576/2013).
9. V § 48a odst. 1 by bylo vhodné zohlednit skutečnost, že unijní úprava používá pojmu „potravin, které mohou představovat riziko pro lidské zdraví“, kdežto navrhovaná úprava používá termín „živočišné produkty, které nejsou zdravotně nezávadné, nebo živočišné produkty nevhodné k lidské spotřebě“.